

చికిత్స

పలుకుల రామచంద్రయ్య

ఉన్నవాళ్ళకు, లేనివాళ్ళకు కూడా ఒకటే న్యాయం ఉండాలనడం సబబు కాదు. ఉన్నవాళ్ళవద్దనుంచి రాబట్టక పోతే లేనివాళ్ళకు ఉపకారం జరగదు. ఏమైనా స్వయంగా అన్నగారే దబ్బు అడిగితే మనస్సు చివుక్కు మనదూ!

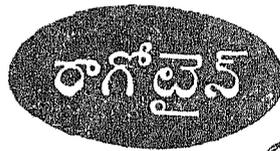
ఆ రోజు రోజంతా డాక్టరు రామకృష్ణ గా రింట్లో ఆయన చెల్లెలు లక్ష్మీకాంతమ్మ వాగ్దోష రణికి అనకట్టు అంటూ లేకపోయింది. ఇంట్లో వాళ్ళూ, పవి మనుషులూ, అన్నతీలో నర్సూ వగైరాలంతా ఆవిడకు ప్రేక్షకులుగా ఉండి తమ విద్యుక్తధర్మాన్ని యథోచితంగా నిర్వహించారు.

ఇంతకూ లక్ష్మీకాంతమ్మ వాగ్దోషణి ఏ రాజకీయ పక్షానికే సంబంధించినది కాదు; మరే స్త్రీల వాక్కుల పోరాటం తాలూకుదీ కాదు. లేక ఏ దివంగత కవి సాహిత్యం మీదో జరిగే తర్జన భర్జన కూడా కాదు. మరేమిటయ్యూ అంటే— అదో పురాణం. అయితే మనం మామూలుగా

శంకర్

ఉత్సాహానికి
హుషారుకు
కారణం!

ఈ వృద్ధికరమైన ఆహార పోషణమును
మీరుకూడా పుచ్చుకోని యెల్లప్పుడు
ఉత్సాహంగా వుండండి!!

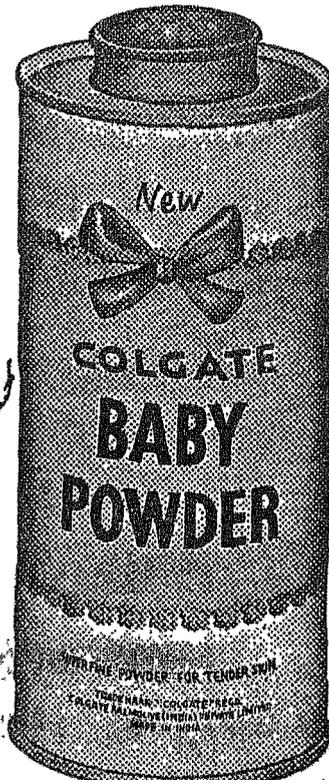
ఫ్రైస్ కమికల్ వర్క్సు,
పి. బి. 71, మైసూరు-4

క్రొత్త పెద్ద డబ్బా కాల్గేట్ బేబీ పౌడరు

ఎక్కువ పౌడరు...
ఎక్కువ పొదుపు...
సులభంగా పెట్టగల
క్రొత్త డబ్బా!

వసీపాప యొక్క
లేత చర్మమునకు
ఉపశమనముకలిగింపును!

CBP-6-2 TEL.

చికిత్స

చగిన పురాణాలు దేవతలకు సంబంధించినవి; కేసుం కల్పనలతో మోడుకొప్పులువంటివి. కాగా, ప్రస్తుతం లక్ష్మీకాంతమ్మ చదువుతున్న పురాణం మానవులకు సంబంధించినది. వాస్తవికతతో కూడుకుప్పులువంటిది.

ఏతప్పురాని కాలక్షేపంతో లక్ష్మీకాంతమ్మ తన అన్నగారైన డాక్టరుగారితో ముప్పించి వదిలి వెట్టలేదు. చదివిన డాక్టరీ చదువునూ, ప్రాక్టీసునూ, తమ్మాలంగా లభించే డబ్బునూ బహు ఘోరంగా వృధా చేస్తున్నందుకు ఆయుర్ముకూడా నాలుగు వడ్డించింది. బుద్ధివేరక ఆయన తరపున చక్కాల్తా పుచ్చుకోవోయిన చర్చు కనులమ్మ వెంట్రుకవారితో తప్పించుకుంది, చాపు తప్పి కన్ను లొట్టబోయినట్లు.

“అసలు మన బంగారం మంచిది కావచ్చుడు పరాయివాళ్ళను అని ఏం లాభం లేదమ్మా, కనులమ్మా! లేకపోతే, రోకంలో ఎంతమంది డాక్టర్లు లేరు? వాళ్ళంతా ఎర్రనీళ్ళు మూడులో ఎక్కించి వచ్చు నోట్లు ఇచ్చే పుచ్చుకోవటం లేదూ? వాళ్ళూ ఈయనలాగే డబ్బు అడగవంటి వచ్చి నప్పుడు శుద్ధ బుద్ధావతారాల్లాగా కూరుంటే, యిహ దేశంలో ఉన్న మెడికల్ కాలేజీల్ని ఒక్క రోజులో మూతబడిపోతూ?” అంది లక్ష్మీకాంతమ్మ. తనొక మహత్తర సత్యాన్ని వెల్లడిస్తున్నట్టుగా, అంతటి సత్యాన్ని వెల్లడించి పండుకు గాను, అవిడ కనులమ్మ వద్ద నుంచీ తగు మోతాదులో ఒక మెచ్చుకోలును—“అనలైన మాట చెప్పారండి మీరు!” అన్న ప్రశంస వాళ్ళాన్ని—అశించింది. అలా అనిచలంతో బేసలబు ఏముంది గనక?

కాని కనులమ్మ ఆ మాత్రం గమనించకుండా, అవిడ ఆ ఆ లన్నిటిని అడియానలు చేస్తూ, “మీ మాటలు నే నొప్పుకోవండి” అంది. ఇహ లక్ష్మీకాంతమ్మకు కోపం వచ్చినదంటే రాదా మరి?

“ఎందుకు ఒప్పుకోవంట?” అని కనులమ్మను విలేసి అడిగింది దావిడ.

“మీ డాక్టరుగారు ధర్మరాజు లాంటివారు. ఈకోర్ అందరూ ఆయన పేరు వెలికి చేయొత్తి వనుస్కారం చేస్తారు. అలాంటి డాక్టరుగారు ఈ రోజున మీ కొక్కతైతూ మాత్రం చెడ్డగా కనిపించారు మరి!” అంది సమాధానంగా కనులమ్మ.

ఈ మాటలతో లక్ష్మీకాంతమ్మ కోపం మరో మెట్టు పైకెక్కింది.

“చాల్లెవమ్మా, నువ్వు చెప్పిచ్చావు; గానినే చేయొత్తి వనుస్కారం చేస్తారా? ఎందుకు చెయ్యరూ మరి? డబ్బా దప్పించి అడుక్కొంటా, ఈ శతాబ్దానికి నేనే దానకర్త దీనిలమూ తేరగా కై ద్దం చేసుంటే మరి? అందుకే యీ

కొంప ఏనాటికీ పైకి తాకుంటా ఉంది. బయట పక్కకి వెళ్తా, ఇంట్లో యాగలవెళ్తా" అంది అనిద.

తన అమ్మగారి 'కొంప' పైకి తవటం లేదని లక్ష్మీకాంతమ్మ అంతగా విచారణచేసి మెచ్చుకో దగ్గది. కాని ఆ కుటుంబాన్ని గురించి 'యింట్లో కళల వెంక' అని అవిడ న్యాయానించుటలో మట్టుకు విజయం లేదు. "పైగా మూడు పూవులూ అరు తాయలుగా బయటగా ఉంది. చిట్టచివరికి అమ్మ అన్నట్టు ధర్మరాజులలోనాడని పేరం ఉంటుంది కావచ్చు, పట్టణంలో అంటుంది చెయ్యి కావటంకే కావచ్చు, డాక్టరు తాను కృష్ణగారి కున్నంత పేరూ, ప్రాంతానూ ఆ నట్టులో మరో డాక్టరుకు లేదు. విగతా డాక్టర్లకు మళ్ళీ ఉంటుంది విషయంకో విక్కచ్చి మనిషి కాకపోవటంవల్ల, వీటి విక్రీ అయిన తగ్గిరినే వస్తాడు. తోగం నయమయిన అటునాట, అయిన అడక్కపోయినా అయినను సంతోష సెట్టుండుకో, లేక తను ఆత్మ సంతుష్టి కోసమో, తను తానాతునుబట్టి ముట్టెట్టి పోతుంటారు. ఇక ఉన్నట్టు వాళ్ళు కూడా ఆయన ప్రతిభనుబట్టి, విద్యుక్త ధర్మ వికృత వాణి" ఆయన కూసించే ఆసక్తినిబట్టి ఆయనవద్దకి వస్తారు.

అలా ఉన్నట్టు వాళ్ళ దగ్గర్నుంచి మాత్రం డాక్టరుగా కౌన్ ఎక్కువగానే రాబడతారని ప్రతితి. మనుషుల తీరునుబట్టి, సొరుసుబట్టి ఎవరు ఉన్నవాళ్ళో, ఎవరు లేనివాళ్ళో ఆయన ఇట్టే పట్టివేయగలగల చాలామంది అంటారు.

ఏమైతే నేను? ఆయన ఆదాయానికి తోటు లేదు. పెద్దవాళ్ళు గతించిపోగా, చెట్టు కొకరు పుట్టకొకరుగా ఉన్న ఆ సంసారం ఆయనవల్లనే, ఆయన సంపాదనవల్లనే ఒక దారికి వచ్చింది. ఆ సంపాదనతోనే ఆయన తన చెల్లెలు లక్ష్మీ కాంతమ్మకు అఖండ వైభవంతో, బక్కాధికారులతో సంబంధం కలిపి పెళ్ళి చేశారు. పోతే, ఇక వర్తమానంలో కూడా ఆయన భవితంతో వెలితివడ్డ దేవాలయం. నమ్మిగొ సంపదా, కష్ట సుఖాల్లో చక్కగా అర్థం చేసుకుని పౌదయ మంతటిలోనూ ఆరాధించగల యిల్లాలు సావిత్రీ, అరచ్చిన పూం మొగ్గల్లాంటి పిల్లలూ— ఏమిన్నంతటిలో కలకలలాడే సంసారం.

ఇలాంటి వచ్చని సంసారాన్ని పట్టుకుని, 'పైకిరాని కొంప' అంటే, ఏ యిల్లాలి వృద్ధ యం బాధనడదు? ముందరి హోల్లో నించుని, లక్ష్మీకాంతమ్మ మాటలు వింటున్న సావిత్రీకి బాధతోపాటు రనంత కోపం కూడా వచ్చింది, వదిలెగరివీడ.

"అదే మాటలు వదిలా?" అంది సావిత్రీ, కొంచెం మందలింపు ధ్వనిచే స్వరంతో.

"నేనున్నానమ్మా యిప్పుడు? అందరూ యిలా నామీదికి వస్తూ రేమిటి, కయ్యానికి కాలి దువ్వే పోట్ల గిట్టల్లాగా? అవుస్తే ఉన్న మాట మొహాన్నే అనలం నాది పారబాలు.

బుద్ధి మూటదాల్చి. ఇదాగో తల్లి, ఇలాంటి విషయంలో యాగో యాగో నేను నోల్కొనే సందర్భం పెట్టించే డబ్బు. బుద్ధి, బుద్ధి."

ఈ విధంగా లక్ష్మీకాంతమ్మ తోటికి కనుమమ్మ మీదనుంచి సావిత్రీమీదికి వచ్చింది. కనుమమ్మ తన తప్పించుమని మునుపటి భగవంతుడికి తోపొక్క గొనింది. సావిత్రీని కూడా తప్పించు మని ప్రేమించింది.

అదే సమయానికి సుల్క తన క మెల్ల కు లా తను నాగవల్లెని బండ్లకు తప్పే నిక్కె అభాగనూళ్ళ తో వికారం చేస్తూ ఆ తారిన రివటం సంభవించింది. ఆ సంభవంలో, లక్ష్మీకాంతమ్మ సాధించుటలంది సావిత్రీని తప్పించ వలసిందిగా కచ్చు కనుమమ్మ చేస్తున్న ప్రార్థనా పాత్రుతి చెడితో వదింది.

"నిన్నా?" అంది శివుడితో సావిత్రీ.

విన్నోస్తుట్టు భయాపాటు శివుడు.

"మరి భక్తులాలి ప్రార్థన వింటూ కూడా దారికి కూటున్నారేం, ఏదో ఒకటి చెయ్యక?"

"అ చేసి రోదో నువ్వే చెయ్యరాదా?"

అన్నాడు శివుడు.

"నాకేం తోవటంలేదు—ఆ లక్ష్మీ కాంతమ్మ తోరటి చూస్తూంటే."

శివుడు నవ్వాడు.

సావిత్రీ బుంగమూతి పెట్టింది.

"సేరీదానా! అటు చూడు" అన్నాడు శివుడు, డాక్టరు రామకృష్ణగారి పెరట్లో ఉన్న తోటవేపు చూపిస్తూ.

"అక్క దేమంది? మామూలు తోటే. మన పామనప్పగంమీది తోటకన్నా అది గొప్పదా ఏ?"

"తోటను గురించి కాదు, నే చెబుతున్నది. ఆ తోటలో ఉన్న దెవరో చూడు."

తోటలో డాక్టరుగారి వద్దాటుగళ్ళు కూతురు లలిత, తమ్ముడు కిష్టెయిలో కబుర్లు చెప్పు కుంటూంది.

"అందులో విశేష మేమిటి?" అంది సావిత్రీ కనుబొమలు ముడిచి.

"ఏం లేదు. ఆ కుర్రవాళ్ళను వాకిట్లో లక్ష్మీకాంతమ్మ వాగ్వాదం చేస్తున్న చోటికి చేర్చు" అన్నాడు శివుడు.

సావిత్రీ అలాగే చేసింది.

తను మేనత్త లక్ష్మీకాంతమ్మ ఎవరినో కంచుకంతంతో స్త్రోత్రం చేస్తుండటం వివబదితే, అదేమిటో చూద్దామని వాకిట్లోకి వచ్చారు అక్కా, తమ్ముడూ. వాళ్ళు వచ్చేసరికి అవిడ మరదలు సావిత్రీ మీద ఇందాకటి డైలాగు వదిలి, అబద్ధి డబ్బుపెట్టుకుని 'బుద్ధి, బుద్ధి' అంటూ తేలలు మేనుకుంటున్న దృశ్యం వాళ్ళకు కనబడింది.

వాళ్ళకు వచ్చగలేదు. కిసుక్కున వట్టికాదు.

(తరువాయి 45వ పేజీలో)

ఆడాయము కావాలంటే

ఇంటింటా మట్టు వినిపేర్లు మా నికమ్మ అనాచేయండి. నేర్చు కొనుటకు ప్రత్యేక గ్రంథం — అందరు ప్రింట్స్. రూ. 5/-

266-సి. 180 చొప్పులు, అందమైన పుస్తకాల కోర్కెలు. బెలూయంపు రూ. 3-00, కల్పరింపులు రూ. 1/-, రవాణావోధిని రూ. 0-00. ఈ 4. తెలంగా వి. పి. అడవము.

జి. పున్నా రావు వేదరి, మోసా రు, తెనాలి తాలూకా.

కృతేంద్రుడు

నాన్యమై: ఫోటో ఆఫ్ సెల్ కృతేంద్రుడు మమ్మెం ప్రసరించండి. కృతేంద్రుడు తోమ్మలను కృతేంద్రుడు చూస్తూ పాళ్ళు క్షు, ప్రింటర్లకు ప్రత్యేక ధరలు సప్లయచేయుటమూ. మంచి కమిషన్ పై కలిచేయుటకూ సమర్థులైన విజయలక్ష్మి కావాలి. ప్రాయంఁడి:

Ajanta Art Calendar Mfg. Co., P.B. 255, Madras-1, or P. B. 962, Calcutta-1.

SWASTIK.

పాదముల దురద వర్తము దురద

మీ చర్మము యొక్క దురద, నుండి మీకు పూర్తి గా ఆరాతి కలిగించుచున్నా: మీ చర్మము నగిరి, రక్తము కారుతున్నదా? పాదముల వేళ్ళనుండి వగుళ్ళు ఏర్పడవ: ఇట్టి వగుళ్ళు అంకనూ హెచ్చుచున్నవ: ఇట్టి చర్మ వ్యాధులు అను కలిగించు శ్రీమి వేర్వేరు వాసుములలో వ్యవహరించ బడుచున్నది. మీ చర్మ వ్యాధులు పూర్తిగా తొలగుటకు అందుకు కారణమొకమునైన శ్రీమి సంపత్రి వశంవ వేదనయందును. ఇన్ఫెక్షన్లు ముగా కయ్యలైన నిక్సోడెర్మ (NIXODERM)తో మొదటి పూర్తి చిరకల్గి, శ్రీమిలు వశంవ చర్మము యథా ప్రకారముగా మృదువైన క్షుప్రము గును. నిక్సోడెర్మ (NIXODERM) అంతర్రుద ముగా చిరకవను సోగ్గి, తాళ్ళ వగుళ్ళు నయము చేయుటకు తోర్వడి కలిగిన గళ్ళి, మొదటిగా, వీడ, మరువలు, తాకున మొదలగు కాలికి చర్మ వ్యాధులనుగూడ నయము చేయును. మీకు పూర్తి గా గుణవనిదిచ్చి సంపత్రి వరచగల నిక్సోడెర్మ (NIXODERM)ను చేతి మీ కెటువంటి వ్యాధులకు.

చికిత్స

(7 వ వేది తరువాయి)

లక్ష్మీకాంతమ్మ అటువేపు తిరిగిసరికి, నవ్వాపుకోలేని తమ్ముడి చెవి మెరిపెడతూ, తాను కూడా నవ్వాపుకోలేక పైటకోంగు నోట్లో కుక్కుకుంటున్న లలిత అవిడ కళ్ళబడదది.

“భడవల్లాగో మీకూ నవ్వాస్తూండా, నమ్మచూస్తే? ఉండండి. వచ్చి మీ పని పడతా” అంటూ అవిడ సావిత్రిని, కమలమ్మనూ వాళ్ళ మానవ వాళ్ళను వదిలేసి, దగ్గర్లో కనిపించిన కొబ్బరిమట్ట తీసుకుని ఆ కుర్రవాళ్ళమీదికి పరుగెత్తింది.

సావిత్రి, కమలమ్మ త్వరితగ్ని లక్షరి మొహం ఒకరు చూచుకున్నారు. తన ప్రార్థన పథకమయినందుకు కమలమ్మ సంతోషించింది. ఇక ఆ చిన్నవాళ్ళిద్దరి విషయమూ అంటే— వాళ్ళ కేం భయంలేదు. వాళ్ళు లక్ష్మీకాంతమ్మకు దొరకరు. అవిడను మూడు చెరువుల సిట్టె తాగిస్తారు. డాక్టరుగారి ఆస్పత్రితోబాటు ఆ కుటుంబంలో కొకూడా పదేళ్ళ సాన్నిహిత్యం ఉన్న కమలమ్మ కీ సంగతి బాగా తెలుసు.

చివరికంతే తిరిగింది కూడా. అలా వాళ్ళిద్దర్నీ తరుముకుంటూ పోయినలక్ష్మీకాంతమ్మ తోటలో, చోట్లో, కాంపాండులో వాళ్ళచెట పరుగెత్తలేక కాళ్ళు నొప్పులు పుట్టి వరండాలో కూలబడింది, ఆ యింటో కుర్రకుంజంకూడా తన మాటంటే విలువలేకపోయిందని గట్టగా న్వగతం చెప్పేకుంటూ.

అసలి గొడవ కంతటికీ ఒక విధంగా కారణమైన రామిగాడూ, వాడి భార్య లచ్చిమి కాంపాండులోని కొబ్బరిచెట్ల వెనకాల దాక్కుని ఈ నాటకమంతా చూస్తూనే ఉన్నారు.

మామూలుగానే లక్ష్మీకాంతమ్మ నోరు కాస్త పెళ్ళుసే నది. తండ్రి బ్రతికుండగా అవిడ తల్లు సారం దాకా చదివి మానేసింది. కాని ఆసాటి చదువుకు తగిన సంస్కారమేనా అవిడలో కనిపించదు. డాక్టరుగా రింట్లో అవిడకూ, కాలేజీలో చదివి దానితోబాటు వినయమూ, విజ్ఞానమూ అలవరుచుకున్న సావిత్రికి తరచుగా చిన్న చిన్న సంఘర్షణలు వస్తూనే ఉంటాయి.

అత్తవా రింటినుంచి అవిడ పుట్టంటికి వచ్చి నాలుగు రోజులయింది. ఈ నాలుగు రోజులూ వల్లమాలిన సందడితో కాంపాండు గోడలు ప్రతిధ్వనిస్తున్నాయి. అవిడ కొన్ని రోజులుగా ఏదో జీర్ణకోశ వ్యాధితో బాధపడతూంది. అందుకు చికిత్స చేయించుకునేందుకు అప్పగారి దగ్గరికి వచ్చింది.

అవిడకు ఆపరేషన్ చేయవలసి ఉందనీ, ఓపారం రోజుల్లో చేస్తాననీ చెప్పారు డాక్టరు గారు. ఇదే సంగతి బావగారికి కూడా జాబు వ్రాసి, ఆపరేషన్ చేయకముందు గాని, చేశాక

గాని ఓమారు తిరుబాటు చేసుకుని వచ్చి అందరినీ చూచి వెళ్ళవలసిందిగా వ్రాశారు.

ఈతోగా డాక్టరుగా రింట్లో పనిమనిషి లచ్చిమికి జ్వరం వచ్చింది. డాక్టరుగారు ఆస్పత్రికి రింట్లో పనిగూ తాగించాడు. తగ్గలేదు. మరింత ఎక్కువయింది. తరువాత ఏదీని మిది మంచి ఇంజక్షన్లు చేశారు. అప్పటికి గాని జ్వరం తగ్గుముఖం పట్టలేదు లచ్చిమికి. ఆ తర్వాత రెండు మూడు రోజుల్లో బాగా కోలుకుంది లచ్చిమి.

అప్పుడు లచ్చిమికి ఇచ్చిన ఇంజక్షన్లు చాలా ఖరీదైనవి డాక్టరుగారు మాటల సందర్భంలో సావిత్రితో అన్నారు. ఈ సంగతుల్ని దాచుకోకుండా సావిత్రికి చెప్పేస్తూంటూ రాయన. ఆ చెప్పటం కూడా ఖరీదయిన ఇంజక్షన్లు పని మనిషికి చేశామన్న భావంతో కాదు. యాదా లావంగా, తన దర్మాన్ని తాను నిర్వర్తించావన్న తృప్తితో, గర్వంతో చెప్పారు. సావిత్రి కూడా సంతోషించింది.

కాని అక్కడే ప్రారంభమైంది రగడ. ఈ వైసం డాక్టరుగారు సావిత్రితో చెబుతున్నప్పుడు లక్ష్మీకాంతమ్మ విన్నది. వి వి భగ్గుమన్నది. పని మనిషికి కూడా ఆస్పత్రిలో మందులా? అందు రోనూ ఖరీదయిన ఇంజక్షన్లు? ఇంతకన్నా హారం ఇంకేమన్నా ఉందా? అనిపించింది లక్ష్మీకాంతమ్మకు.

అవిడ, డాక్టరుగారు ఆస్పత్రికి వెళ్ళేంత వరకు మాత్రం ఎలాగో ఉగ్గ బల్బుకుమి ఉండి, ఆ తరువాత తారామండలానికి లేచింది.

పనిమల్లె వెళ్ళి, “పనిమ్మా మరదలా? ప్రాక్షీను మొదలెట్టింది అగాయతూ ఇలాగే నైర్ద్యం చేస్తున్నాడా మీ ఆయన? అయితే ఈ లెక్కన ఈసాటికి ఏమాత్రం అస్త్రీ కరగ దీసి ఉంటాడంటావు?” అంది, వంటింట్లో వంట మనిషికి కూరలు పురమాయిస్తున్న సావిత్రితో.

మొదట్లో ఈ మాటలు సావిత్రికి అర్థం కాకపోయినా, కోపం తెప్పించాయి. తన భర్తకు ఆయన తల్లితండ్రులు ఇచ్చిపోయిన అస్త్రీ ఏసాటిది? ఆ కొద్దిసాటి అస్త్రీ కూడా ఆయన హయాంలో విన్నరించిందే గాని ఏమాత్రం తరిగిపోలేదు. ఒకవేళ తరిగిపోయి ఉన్నా, ఈవిడెవరు అడగటానికి? ఎవళ్ళ వాద్యుల్లో వాళ్ళు ఉండటం మంచిది కాదా? ఈ యింటికి తన భర్త మకుటంలేని మవరాజు, తాను గృహిణి. ఇప్పు డీవిడ వేలుపెట్టి చూపించవలసిన అగత్యమేమిటి గనక?

సావిత్రి నెమ్మదస్తులారు. ఈ నన్నివేళంలో వదిలెగారిమీద వచ్చిన కోపం విగ్రహించుకునే సాటి సంస్కారం ఆమెలో తోపించలేదు. కాని, పక్కనే వంటమనిషి ఉండటంవల్ల ఇప్పుడు తాను మోసం చూపించితే చులకన కావలసి వస్తుందనిపించి, వదిలెగారికి తగు మోతాదుతో

క్యాలెండర్లు

వాణ్యమైన సోలోఅప్ డేట్ క్యాలెండర్లు మమ్ము సంప్రదించండి. క్యాలెండరు బొమ్మలను క్యాలెండరు మాస్య ఫ్యాక్టరర్లకు, ప్రింట్లర్లకు ప్రత్యేక ధరలకు నష్టయి చేయరుము.

మంచి కమిషన్ పై పనిచేయుటకు సమర్థులైన ఏజంట్లు కావలెను. వ్రాయండి
ELITE CALENDAR CO.,
P.B. 1927, MADRAS-1

SWASTIK

మీరు నిద్రించునప్పుడు ఉబ్బినపు తెమడను సడలించును

డిఎసిరి దిగదీయుట, దగ్గు, శ్లేష్మము, గొంతు వొప్పి, ఉబ్బినము, రోమ్యు వేధిగము, ఇలులు మరియూ తాపజ్వరము మొదలగు వ్యాధులలో తాపము వేంకొంది రోగుల యి క బిటికి తయరచవనను వరములేదు. ఆమెంకా వేళ్ళను అధునిక డాన్డములో శాస్త్రోక్తముగా తయారైన ఈమందు, గుణవై, ముద్దు మొదలగు భాగములకు రకము వ్యాధి వ్యాచింది శ్లేష్మమును హరించును. మెక్లి వెఇలడ సోదిని కారుగాచలువును, దగ్గు శ్లేష్మము తగ్గి పనిదిగవలె విద్రించగలదు. పూర్తిగా తృప్తి విచ్చుటకు గ్యారంటీ యివ్వబడిన మెండకో (MENDACO)ను మీ శ్రమిస్తువడ కోవండి.

మంచి వున్నకాలు

దేవితో రహస్యము:- మీ దాంపత్యముఖారికి అనేక కామ సూత్రాలు:-..... రూ 3-50
యవతే:- శ్రీలను గురించి అనేక కుతూహల విషయాలు..... రూ 3-50
సంతానము:- గర్భనిరోధానికి 10 నవీన సులభ మూర్ధాలు..... రూ 3-50
చిచ్చుక దేవతాస్మృతి:- వ్యాపారంలో అక్షలు సంపాదించే అనేక కార్యదారులు. రూ. 10-00
ఉద్యోగాలు, అర్హతలు, పాండి మూర్ధాలు..... రూ 5-00
హస్తజ్ఞానము:- శరీరాసంతరం ఆత్మను గురించిన నవీన శాస్త్ర పరిశోధనలు. రూ. 2-50
సాక్షు ఖర్చులుచితం. క్రింది ఎడ్రస్సుకు డ్రాస్టే వి.సి. పోస్టుద్యారా మియింటికి పంపబడును.

దేశనే వ ప్రచురణలు, ఎలూరు, ఆంధ్ర

మంచి రహస్యం

గోరియూ డ్రమాగ్ని, మీ ముఖారికి రుద్ది తుడిచినంతలో అద్భుతమైన క్రాంతిని, మంచి అందాన్ని వెంటనే తెచ్చును. మీఖంలే ముదిరూపును పోగొట్టి చక్కని లేతదనాని, తెన్నును ఎండికువచ్చే నలుపును, మొటిమలను సమ్యకంగా జీకోగొట్టును వెల రూ 1-75. అన్ని ఖాపుకో దొరుకును.

JANITA PRODUCTS, ELURU, A.P.

ఆంధ్రప్రభ సచిత్త వారపత్రిక

దీపావళి కథల పోటీ

1,200 రూపాయలు బహుమతులు

ప్రతి ఏడాదివలెనే శుభకృతు సంవత్సరంలో కూడా దీపావళి పంద్యంలో ఆంధ్రప్రభ సచిత్త వారపత్రిక కథల పోటీ నిర్వహిస్తున్నదని ప్రకటించడానికి ఆనందిస్తున్నాము.

1961 దీపావళి కథల పోటీకి రు 1,000 ల బహుమతులు ఇచ్చాము. రచయితలు అందజేస్తున్న సహాయ సహకారాలకు కృతజ్ఞతతో, రచయితలకు ఇతోధికమైన ప్రోత్సాహమివ్వడానికి 1962 దీపావళి కథల పోటీకి రు 1,200 ల బహుమతులు ఇవ్వాలని సంకల్పించాము.

తెలుగు రచయితలు ఈ అవకాశం వినియోగించుకొని, పాఠకులకు ఉత్తమమైన కథలు సమర్పించాలనే మా పూనిక విజయవంతంగా నెరవేరడానికి తోడ్పడాలని అర్థిస్తున్నాము.

మొదటి బహుమతి రు500లు: రెండవ బహుమతి రు300లు

మూడవ బహుమతి రు 200 లు

రెండు కన్సోలేషన్ బహుమతులు : చెరోక రు 100 లు

దీపావళి కథల పోటీలో పాల్గొనేవారు పాటించవలసిన నిబంధనలు:

- 1. రచన ఆరణ్య సైజోలో 10-12 పేజీలకు మించరాదు.
- 2. సిరాతో కాగితానికి ఒక ప్రక్కనే వ్రాయాలి.
- 3. ఇతివృత్తం ఆంధ్రుల జీవితానికి సంబంధించినదై ఉండాలి.
- 4. సాంఘిక, చారిత్రక ఇతివృత్తం ఏమైనా ఎన్నుకొవచ్చు.
- 5. అనువాదాలు అంగీకరించబడవు. స్వీయరచనలు మాత్రమే పంపాలి.
- 6. బహుమతి పొందిన కథలలో ప్రచురణార్హమైనవి ఆంధ్రప్రభ సచిత్త వారపత్రికలో ప్రచురించే హక్కు మాకు ఉన్నది.
- 7. బహుమతి పొందిన రచనలలో ప్రచురణార్హం కాని వాటిని రచయితలకు తిప్పిపంపగలము.
- 8. పోటీకి రచన పంపేటప్పుడు కవరు మీద 'దీపావళి కథల పోటీకి' అని స్పష్టంగా వ్రాయాలి.

బహుమతి పొందిన కథలను ఆంధ్రప్రభ సచిత్త వారపత్రిక

దీపావళి ప్రత్యేక సంచికలో ప్రచురించగలము

దీపావళి కథల పోటీకి రచనలు మాకు చేరవలసిన ఆఖరి తేదీ

1962 సెప్టెంబరు 25

ఎడిటర్

జవాబు చెప్పింది.

"నువ్వనే డేవిట్ నాకు అర్థం కావటం లేదు పెదనా. ఈ యింటికి కాపురానికి నచ్చి నప్పట్టుంచి కూడా నేను, నా భర్త అసీ సాస్తు ల్ని గురించి ఒక్క రోజైనా ఆలోచించిన సాహస పోలేదు. ఈ రోజున మాకులేని అడుర్కాను కూడా కూడగట్టుకుని సువ్వు అడుగు తున్నావు. మంచిదే. కాని, ఎంత పెరిగిందో, ఎంత తరిగిందో మీ అన్నయ్యనే అడిగి తెక్కలు తెల్పుకోవటం మంచిది" అన్నది సావిత్రి ప్రతి మాటా నొక్కి చలుకుతూ.

ఆ మాటల్లో 'ఇది మా ఇల్లు, మా ఆస్తి. దాని ఎదుగు బోదుగులను గురించి సంజాయిషీ అడిగేటందుకు నువ్వెవలైవీ? నీ కేమిటి సంబంధం?' అన్న తాత్పర్యం ధనుర్ముక్త మయిన బాబులా శబ్దించింది.

లక్ష్మీకాంతమ్మకు దిగ్భ్రాంతి కలిగింది. ఎప్పుడూ పది మాటల కొక్కమాట గాని సమాధానం చెప్పని మరదలు ఇంత బలమయిన జవాబు ఇస్తుందనుకోలేదు అవిడ. అందుచేత కాస్తేవు నోట మాటలాక విల్బుండిపోయింది. కాని ఆ దిగ్భ్రాంతి క్షణంపోలే!

మరుక్షణంలోనే తేలుకుని, "హయ్యో, హయ్యో! ఎంతలేని మాటలన్నావమ్మా? పిసరంత లొక్కంగా నున వృత్తిధర్మం మనం చూసుకోవా లని అన్నావో లేదో, ఎంత బాగా జవాబు చెప్పి వమ్మా? నీ ఇల్లు బంగారమే సోనూ, బుద్ధి వచ్చేట్టు చేశావమ్మా, సావిత్రిమ్మా!" అంటూ పసన చదివింది.

"నిన్ను నే నేమీ అనలేదు వదినో? అన్నీ నువ్వే అనుకున్నావు. నా బాధ్యతే లేదు" అంది సావిత్రి మరింత నెమ్మదిగా.

"హయ్యో, ఇంకా అనాలా తల్లీ? అన్నది చాందూ? ఆ తెక్కకోస్తే నేను మాత్రం ఏమున్నాను గనక? చేసేది డాక్టరీకదా, వేలకు వేలు కుమ్మరించి చదివిన చదువుకదా, ప్రాక్టీ సులో కాస్త ముందూ వెనకా చూసు కోవాలంటే తప్పా? తలకు మించిన దాన ధర్మా లకు సోయి అందరికీ మందులూ, ఇంజక్షన్లూ తేరగా తగలేస్తే ఇల్లు దివాలా తీస్తుందన్నాను. తప్పా? చెప్పవమ్మా తప్పేనంటూవా?" అని రెట్టించింది లక్ష్మీకాంతమ్మ.

ఇప్పటిదాకా, ధర్మ సూక్ష్మిన్ని అందుకో లేక అజ్ఞానాంధకారంలో తారట్లాడుతున్న సామర ప్రాణికి మల్లే అయోమయంగా ఉన్న సావిత్రికి అసలు పంగ తేమిటో ఇప్పుడు అర్థమయి పోయింది. ఇప్పు డివిడ ఇంత రాద్ధాంతం చేస్తున్నది అచ్చిమికి తన భర్త ఉచితంగా వైద్యం చేసినందుకేనని గ్రహించింది.

సావిత్రికి పప్పు వచ్చింది. వెనువెంటనే రవంత బాగున్న కూడా కలిగింది.

“ప్రాజ్ఞీమా, జబ్బా, ఆదాయం—ఇవన్నీ పంపాళ్ళు చూసుకోవలసిన విషయాలూ వదినా! ఇంట్లో సామాన్యమైన అర్థిక సౌఖ్యపనికి తోలు రావలసినవరకూ నువం వాటిల్లో భల దూర్భలం తెలివితక్కువైన పని. అయినా సువ్యభిక్తుగా ఇండుతో ఆయన తగలేసిన దేనినాలేదు” అంది.

“వాళ్లేవన్నా, చెప్పిచ్చావు! ఆ మాత్రం భర్తను వెనకేసుకు రావటం మానే తలెదన్నట్టు!”

“నేనీం వెనకేసుకురాలేదు. అన్ని మాటలూ నువ్వే అంటున్నావు.”

“అంటే నువ్వేనీది నేను అనువసరంగా మాట్లాడుతున్నా నీనా?”

“అనసి మాటలక్కూడా అలా అర్థాలు కల్పించుకోవటంవల్ల లాభం లేదు వదినా!”

“అర్థాల తియటం నా నేం తెలుసమ్మా? ఆదంతా నీకే తెలియాలి, కాలేజీ చదువులు చదివినదానివి.”

ఇలా సాగింది సంభాషణ. సావిత్రి కాలేజీలో చదువుకున్నది కావటంవల్ల, లక్ష్యకాంతమ్మ ఏ మాటను కానీ దానితో ముడిపెట్టి మాట్లాడు తుంది. ఏలావతా, ఇప్పటి కాలేజీలూ, ఆ కాలేజీలో చదువులూ ఎక్కడ ఏగానీకే కొరగావని కూడా సిద్ధాంతీకరిస్తుంటుంది.

ఇది కేవలం నాంది మాత్రమే

ఆ తర్వాత లక్ష్యకాంతమ్మ తన అస్త్ర విన్యాసం సావిత్రి దగ్గర పని చెయ్యదని తెలుసు కున్నదై, వాకిల్లోకి వచ్చి, అక్కడ కూర్చుని కబుర్లు చెప్పుకుంటున్న లచ్చిమి మీదా, రామిగాడిమీదా ఒక్క ఉర్రము ఉరి మింది.

వాళ్ళు బెదిరిపోయి కొబ్బరిచెట్టు చాటుకు వెళ్ళి దాక్కున్నారు.

వాళ్ళదగ్గరూ ఆ యింట్లో డాక్టరుగారి చిన్న కొడుకు కిష్టాయి పుట్టినప్పట్టునూ పని చేస్తున్నారు. ఆ కుటుంబంలో ఒకరుగా కలిసి పాపాపా. వాళ్ళు డాక్టరుగారి తల్లితండ్రులు పల్లెటూళ్ళో ఉన్నప్పుడు అక్కడ పని చేస్తుండే వాళ్ళు. అప్పట్లో ఆ యింటి తాలూకు సొలం పనుల్లో రామిగాడు సర్వాధికారి. ఇంట పనుల్లో పెత్తనం లచ్చిమిది.

కిష్టాయి పుట్టిన తరువాత, ఇంట్లో పిల్లల తోటాలు పని పాటా అంతా చూచుకోవటం సావిత్రికి కష్టంగా ఉంటుందని, రామిగాడినీ, లచ్చిమినీ పల్లెటూరునుంచి పిలిపించారు డాక్టరుగారు, తమ కుటుంబం కోసమని ఉన్న ఊరుకు వదిలిపెట్టి వచ్చినందుకు వాళ్ళిద్దర్నీ ఎంతైనా ఆదరంతో చూస్తుంటారు డాక్టరు గారూ, సావిత్రి.

ఇది లక్ష్యకాంతమ్మకు గిట్టదు. ఎవరి హద్దుల్లో వాళ్ళను ఉంచాలంటుంది అవిడ.

ఆ రోజున ఆ విధంగా యింట్లో అందరి

మీదా శక్తివంచన కేలించా పురాణం వదిలి వివర్ణ చనును చూచి భయభక్తులు లేకుండా నవ్విం దాక్టరుగారి పిల్లలిద్దర్నీ తరిమి తరిమి అలదిపోయి ఉన్న లక్ష్యకాంతమ్మ మధ్యాహ్నం డాక్టరుగారు ఇంటి వచ్చేటప్పటికి కూడా తన పాపాలయం రవంత తగ్గుస్థాయిలో కొన సాగిస్తాననే ఉంది.

“ఏమిటి గేల?” అన్న రాయన, భార్య దగ్గరికి వెళ్ళి, అప్పటిదాకా పదిసెగారికి మాటకు మాట జవాబు చెప్పిన సావిత్రి కూడా, భర్త అ ప్రశ్న వేసేటప్పటికి, మొహం గంటుపెట్టు కుని, మోసం వహించి కూర్చుంది.

ఇదా లాది సనిగాడని ఆయన మేడొక్కి వెళ్ళి, అక్కడ త్వరమ్ము ఆడుకుంటున్న లలితనూ, కిష్టాయినీ అడిగి తెలుసుకున్నారు. అక్కా, తమ్ముడూ అంతవరకూ యింట్లో జరిగిన మాటక కథను అభినయపూర్వకంగా విశదం చేశారు డాక్టరుగారికి.

ఆయన వివర్ణ వినినా అనలేదు. నవ్వుకున్నారు.

వారం రోజులు గడిచాయి.

అస్పృతిలో లక్ష్యకాంతమ్మకు ఆసలేషను జరిగింది. ఆసలేషను జరిగాక పది రోజుల పాటు — పూర్తిగా కోలుకునేవరకూ — అవిడ ఆస్పృతిలోనే ఉన్నది. ఈలోగా అత్తనా రింటి నుంచి అవిడ భర్త వచ్చి చూసేవెళ్ళాడు.

ఈ పది రోజులూ అవిడ త్వరగా ఉరి కెళ్ళా వని ఉరికే తొందరపడి పోతూంది.

పదకొండో రోజున అవిడను ఆస్పృతినుంచి డిస్చార్జ్ చేశారు డాక్టరుగారు. ఆ రోజు పొద్దులు పది గంటలకు, డిస్చార్జ్ చేస్తున్నట్టు కాగితం వచ్చింది. ఆ కాగితంతోబాటు డ్రీట్ మెంటు బిల్లు కూడా చేత పట్టుకువచ్చింది సర్దు కమ లమ్మ.

“ఇదేమిటి?” అంది లక్ష్యకాంతమ్మ ఆశ్చర్య పోతూ. అది మరదై నా టూనిక్కుల ప్రెస్క్రిప్షను అయిఉంటుందని సమాధాన పడబోయిం దావిడ.

“బిల్లండీ! డాక్టరుగారు దీన్ని మీ కిచ్చి డబ్బు తీసుకొమ్మన్నారు. బెడ్డుకూ, ఆసలేష నుకూ, డయల్ కూ అన్నిటికీ కలిపే రాశారు బిల్లు.”

అప్పటికీ నమ్మడలుచుకోలేదు లక్ష్యకాంతమ్మ. “వాళ్లేవన్నా! నాతో నేమిటి నీ సరసాలు?” అంది.

“నా ఖర్చుకాలి మీతోనే సరసా తాడతా పటంకీ? దీన్ని డాక్టరుగారు మీ కిమ్మన్నారు. తీసుకుని డబ్బుచ్చేట్టుయితే ఇవ్వండి, లేకపోతే ఏ సంగతి చెప్పొద్దుండి, చంపక” అంది కమ లమ్మ.

లక్ష్యకాంతమ్మ ముఖం నలుపుతిరిగిపోసింది. అప్పటికీ అంది:

“అది కాదు కమలమ్మా! ఒకవేళ అప్పుడు

పండివ
డి.గోపాలాచార్యులవారి

అరుణ
ప్రతి అరగ్యవేదాంగ్యులకు

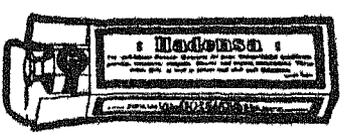
అయిదు రోజులకు
ప్రతి దినం అంటి
మందు

కలం సన్న హితులు కోవాలా?

ఒంటరిగానున్న మీకు దేశ విదేశాలలో మిత్రులను సంపాదించి, వివాహ, వ్యాపార, విద్యా, అర్థిక, నిరుద్యోగ విషయాలలో సహాయం చేసేందుకు కొంగ్రాకల్ రీతు లతో వెలసిన మా “స్నేహమంజరి” మీపాలిట కల్పకవులు. 15 న.పై.స్టాంపు పంపుకూ నడవ వివరములకు వ్రాయండి:

స్నేహ మంజరి.
20/206 ఏ. ఇంగ్లీషుపాలెం, మచిలీపట్నం.

హెడనసా

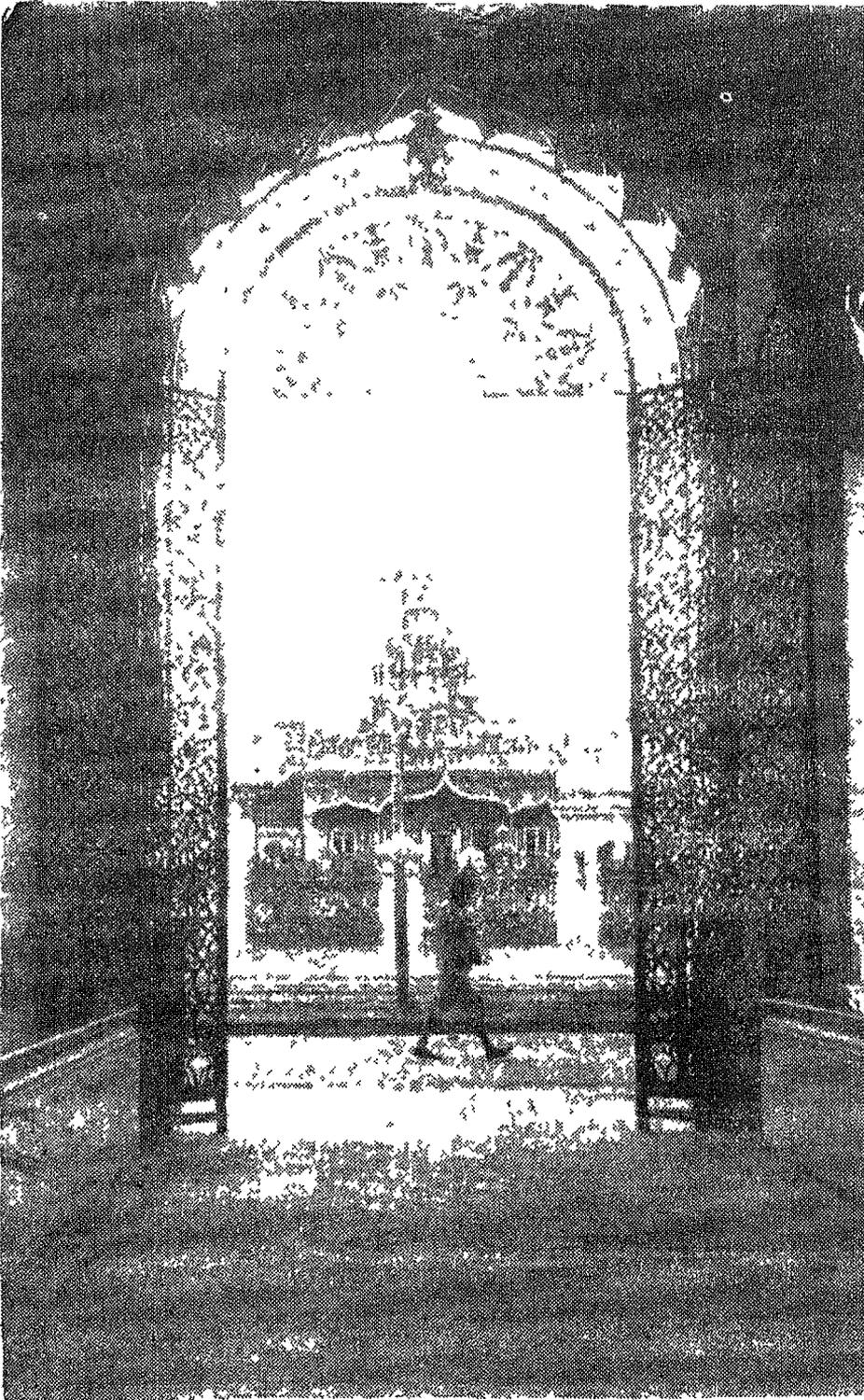

మూలవ్యాధుల
నుండి

త్వరితగతిని
నిరపాయముగ
నివారణ
కలిగిస్తుంది

హెడనసాలో స్వర్ణశాసను దోగొట్టు మండులేమి లేవు—ఇల్లలకు మరకకాదు.

DX-1288 TG

ప్రశాంతత

ఫోటో—హెచ్. కర్ణయ్య, స్టూడియో (డెరాడూన్)

దాన్ని నా పేరుగం మరెవరికైనా అమ్ముటే నువ్వు పాఠాలున....పాఠాలు మానవ సహజం కదా?"

"అలాంటి దేం లేదులేండి, లక్ష్మీకాంతమ్మ గారూ! మీ రనేటంత మతిభ్రష్టత్వం ఇంకా రాలేదు నాకు."

లక్ష్మీకాంతమ్మ కేం పాలుపోలేదు. అసలు బిల్లు చూడగానే కలిగిన అశ్చర్యంలోంచి అవిడ ఇంకా తేరుకోలేకపోతుంటే, దానికి తోడు కమలమ్మ ఇచ్చే పెరుసు జవాబులు అగ్నివినోద గుగ్గిలంలాగా ఉన్నాయి.

చికిత్స

"అయితే వదవమ్మా! అన్నయ్యనే అడిగి తేల్చుకుంటాను" అంటూ బయటే రింది అవిడ.

ఇక ఆ పూటకు అప్పత్రి పని ముగించు కుని, ఒంటరిగా కూర్చుని ఏదో రాసుకుంటున్న డాక్టరుగారిని చూస్తూనే, "అప్పయ్యా! ఏదో బిల్లు రాసి పంపించావట, ఎవరికి?" అని అడి

గింది లక్ష్మీకాంతమ్మ.

"నీకే లక్ష్మీ!" డాక్టరుగారు తలెత్తకుండానే జవాబిచ్చారు.

"నాకా?"

"అనీకే."

"నాకు బిల్లేమిటి?" అంది లక్ష్మీకాంతమ్మ ఎక్కమొహంతో.

"అసలేషనుకూ, తతిమ్మా వాటికీని. అలా అశ్చర్యపడతా వేమిటి?"

ఆ మాటతో తాటిచెట్టు ప్రమాదాన లేచింది లక్ష్మీకాంతమ్మ.

"అశ్చర్యపడక ఏడవమంటావా? ఊళ్ళో అడ్డవైన వాళ్ళందరికీ మాత్రం ఉచితంగా నుందులిస్తావు. అలాంటిది ఈ రోజున స్వంత చెల్లెలు వస్తే బిల్లు రాసిచ్చావు. నేను వాళ్ళసాటి చెయ్యలే దన్నమాట!"

"ఆ మాట ఎవరిచ్చారు?"

"ఇంకా అనాలా? అఖరుకు ఆ రామిగాడికీ, లచ్చిమికి ఉన్న విలువకూడా నాకు లేదన్న మాటేగా?"

డాక్టరుగారు నవ్వారు.

"విలువ లేకపోవటం కాదు, లక్ష్మీ! డబ్బును బట్టి విలువలు నిర్ణయించటం తప్పు. నువ్వు లక్షాదికారి భార్యవు. వాళ్ళు లేనివాళ్ళు. నీలాంటి వాళ్ళు కాస్త ధారాళంగా ముట్టజెబితేనే కదా, అలాంటి వాళ్ళకు ఉచితంగా వైద్యం చెయ్యటం సాధ్యమవుతుంది?"

లక్ష్మీకాంతమ్మకు ఉడుకు మోత వచ్చింది. "ఇదేనా పెద్దవాళ్ళు నీకు నేర్పింది?" అంది.

"పెద్దవాళ్ళు నేర్పటం కాదు. చూడు, ఆ రోజు లచ్చిమికి ఉచితంగా వైద్యం చేసి నందుకు ఊరూ వాడా ఏకం చేశావు. అందు వల్ల తాతలనాటి నిక్షేపమంతా కరిగిపోయి నట్టు మాట్లాడావు. ఇప్పుడు నీకు బిల్లు వేసి నందుకే ఇంతగా బాధ పడుతున్నావే—ఆ రోజున తగిన వైద్యంలేక లచ్చిమికి ఏ ప్రమాదమైనా జరిగిఉంటే వాళ్ళెంత బాధ పడేవాళ్ళో ఆలో చించలేదు నువ్వు" అన్నారు డాక్టరుగారు.

"అయితే నీకు డబ్బేగా కావాల్సింది? వెధవ డబ్బు! ఎంత కావాలో చెప్పు."

వలచగా, స్వస్వంగా మెరిసే కళ్ళుద్దాల్సింది మళ్ళీ నవ్వారు డాక్టరుగారు.

"ఎంతో దేనికీ? బిల్లులో వేసినంత."

లక్ష్మీకాంతమ్మ బొడ్డోనుంచి నోట్లు కట్ట తీసి తెక్కుపెట్టి బల్లమీద పడేసి విసవిసా వెళ్ళిపోయింది.

ఆ రోజు సాయంకాలమే అవిడ అత్తవారింటికి ప్రయాణం. అవిడ అంత వాడానిడిగా ప్రయాణం కావటానికి కారణం ఇంట్లో ఎవ్వరికీ— చివరికి సావిత్రికి కూడా— చెప్పలేదు డాక్టరుగారు.

